

ת"פ 44447/12/19 - מדינת ישראל נגד מוריס אדרי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44447-12-19

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
נגד	
נאשם	מוריס אדרי ע"י ב"כ עו"ד רובי גלבע
<u>גזר דין</u>	

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), **התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה** לפי סעיף 406 (ב) לחוק ו**גניבה** לפי סעיף 384 לחוק.

כתב האישום המתוקן

1. ביום 08.12.2019 או סמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם שניים אחרים שזהותם ידועה למאשימה (להלן: **האחרים**) להתפרץ ליחידה בה מתגורר גדעון בן ראובן (להלן: **המתלונן**) ברחוב נוף בערד (להלן: **היחידה**) ולגנוב מתוכה. במועד האמור, סמוך לשעה 01:00 אסף הנאשם ברכבו מסוג מונית רנו פלואנס (להלן: **הרכב**) את אחד מהאחרים מבת ים ובהמשך את השני מחולון ויחדיו נסעו לערד. סמוך לשעה 02:30 הגיעו הנאשם והאחרים ליחידה ותצפתו לעברה זמן שהם ישובים ברכב אולם משהבחינו ברכב המתלונן, עזבו את המקום. בהמשך, סמוך לשעה 08:45 בבוקר, התקשר אחד מהאחרים לגרושתו של המתלונן, לידיה, תוך שהציג את עצמו "כמשה מהדואר" וטען בפניה כי בידיו דואר רשום עבור המתלונן, וכי נדרשת חתימת המתלונן על מנת לקבלו. לידיה מסרה לאחר את מספר הטלפון של המתלונן. לאחר מכן, התקשרו הנאשם והאחרים ממספר חסוי אל המתלונן, במהלך השיחה הבינו כי המתלונן אינו ביחידה וניתקו את השיחה. מיד לאחר מכן, הגיעו הנאשם והאחרים ליחידה, כשהאחרים ירדו מהרכב והנאשם ממתיין ברכב בכדי לשמור שאיש לא מגיע. לאחר מכן, בעוד הנאשם שומר בסמוך, ניפצו האחרים ניפצו את זכוכית דלת הכניסה של היחידה באמצעות פלאג והתפרצו לתוך היחידה וגנבו מתוך מזוודה שהייתה על הארון בחדר השינה, ₪ 120,000 ₪ כסף מזומן, מתוכם, ובהמשך העבירו האחרים 10,000 ₪ לנאשם.

הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ביום 17.05.2020 במסגרת הליך גישור התקיים בפני מבלי שנתנה כל הצעה לעונש ומבלי שכלל הסכמה על העונש שיושת על הנאשם ועל כן כל אחד מהצדדים היה חופשי בטיעונו. לבקשת ההגנה, שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.

התסקיר

2. תסקיר שירות מבחן מיום **01.10.20** מבוסס על שיחות שקיים השירות עם הנאשם, מסמכים שהציג הנאשם בפני השירות, כתב אישום מתוקן, פרוטוקול הדיון מיום 17.05.20, הכרעת הדין והרישום הפלילי המעודכן ליום 01.10.20.

שירות המבחן סקר בהרחבה את קורות הנאשם ומשפחתו, מאפייניו האישיים לרבות עברו הפלילי והליכים שהתנהלו נגדו. בתמצית, נלמד כי הנאשם בן 58, נהג מונית במקצועו, אב ל 4 ילדים כולם בגירים, מתגורר בראשון לציון עם בת זוגתו ואם 2 מילדיו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, שירת בצה"ל כנהג משאית כשבמהלך השירות ריצה עונש מאסר בגין עבירות נפקדות וסירוב פקודה. לזוגתו ובנו נכות רפואית, בנוסף בנו סובל מבעיות חברתיות ומשולב במסגרת החינוך המיוחד והמשפחה מוכרת גורמי הרווחה על רקע בעיות כלכליות וקשיים תפקודיים של הילדים.

הנאשם מוכר לשירות משנת 2015, אז, במסגרת תסקיר שערך עמו התרשם מסיכון במצבו לצד נכונות להשתלב בטיפול, ועל כן המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה ושל"צ. הנאשם עמד בדרישות שני הצווים בהצלחה.

במסגרת המפגש הנוכחי, בהתייחס לעבירות אותן ביצע, שיתף הנאשם את שירות המבחן כי שותפיו לעבירות פנו אליו על מנת שיסעם לערד כשתחילה לא ידע על כוונתם לבצע עבירות, כשרק במהלך הנסיעה, שמע את שותפיו מדברים על התכנית לפרוץ ליחידת הדיר ואז חש מחויב להסיעם ולסייע להם שכן לא הייתה בפניו אלטרנטיבה אחרת. בהקשר זה התרשם השירות כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו בכך שצמצם את חלקו באירוע באופן ניכר ולמעשה מכיר במעשיו באופן פסיבי מה שמקשה עליו להעמיק בחומרת מעשיו והנזקים שגרם למתלונן. בנוסף, התרשם השירות מתיאורי הנאשם את העובדות המיוחסות לו בכתב האישום והסבריו, כעמומים, לא אמינים ומלאי סתירות המתאפיינים בחוסר אותנטיות.

השירות ציין כי בין גורמי הסיכון הביא בחשבון את קשייו של הנאשם להתמודד עם הלחצים המשפחתיים והכלכליים בהיותו המפרנס היחיד; חוסר יכולתו להתמודד עם מצבי תסכול ולחץ; קושי בלקיחת אחריות על מעשיו הכולל טשטוש ומזעור חלקו במעשה ואי הבעת חרטה; גבולות פנימיים רעועים המתבטאים באופי נגרר ולא מגובש וחיפוש רוח קל גם כשהמשמעות היא עבירה על החוק. אשר לגורמי הסיכון ציין השירות את היציבות התעסוקתית של הנאשם ובדיקות השתן שיצאו נקיות. בסופם של דברים, נוכח התרשמותו מקיומו של סיכון להישנות העבירות בהעדר התערבות טיפולית, המליץ השירות על הטלת ענישה מוחשית ומציבת גבול.

בתסקיר משלים שהוגש מיום **24/11/2020** ציין השירות כי הנאשם חזר והציג התייחסות דומה לביצוע העבירות כפי שהוצג בתסקיר הקודם, במובן שלוקח אחריות על הסעת שותפיו לעבירה ועל ההמתנה להם, אך שולל מעורבותו בתכנון המוקדם של ביצוע העבירות, שכן לדבריו, לא היה מודע לכוונותיהם של שותפיו. מכאן ומאחר והנאשם שלל בחינת שילובו בהליך טיפולי ומאחר שהשירות התרשם מנזקקות כזו, חזר על המלצתו לענישה מוחשית ומרתיעה.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. התובעת, עו"ד **גנית אטיאס** הגישה כראיות לעונש את הרישום הפלילי (ת/1), גזר הדין של אחד מהשותפים לעבירות, אור סולימאן נגדו הוגש כתב אישום בנפרד (ת/2), טיעוניה לעונש בכתב (ת/3) וצווי המעצר שהוצאו נגד האחרים המעורבים בפרשה (ת/4 ות/5).

בטיעוניה בכתב ועל פה עמדה התובעת על חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. לדידה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ביותר נוכח שמדובר **בהתפרצות מתוכננת ומתוחכמת**, שבוצעה

בצוותא חדא על ידי שלושה שחברו יחדיו לאחר **היערכות והתארגנות מראש**, תוך שהגיעו לעיר ערד ממרכז הארץ ותצפתו זמן רב לעבר יחידת מגוריו של המתלונן, כשבהמשך, לאחר שוידאו כי הנאשם לא נוכח ביחידה התפרצו לתוכה באור יום וגנבו סכום כסף משמעותי.

באשר לעובדה כי הנאשם נותר לשבת ברכבו ולא התפרץ בפועל יחד עם האחרים ליחידת הדיור טענה כי זו אינה מהווה נסיבה מקלה, שכן מדובר בנאשם שחלקו המתבטא הן בהסעת האחרים לזירת האירוע והן בכך שנותר ברכבו על מנת להתריע על הגעת מאן דהוא למקום האירוע - הינו משמעותי ביותר.

התובעת הדגישה בצורך בענישה מרתיעה בעבירות מסוג זה, הקלות לביצוע וקשות מאוד לפיענוח ולכידתם של העבריינים, הדגישה בנזקים הכלכליים והפגיעה בתחושת הביטחון האישי של האזרח החש כי רכושו הופך להפקר, כמו גם פרטיותו וקניינו, והפנתה לרע"פ **10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל** ולרע"פ **3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל**, שם עמד בית המשפט על הצורך בענישה מחמירה בעבירות רכוש בכלל ובעבירות ההתפרצות לבתים בפרט, על מנת ליצור הרתעה ולהחזיר לאזרחים את תחושת הביטחון שנפגעה עקב החדירה לפרטיותם.

אשר למתחם העונש ההולם סברה התובעת כי זה צריך וינוע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, הגישה אסופת פסיקה במקרים ובנסיבות שנטען כי דומות למקרה דנן. **את עונשו של הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי**, עתרה לגזור למאסר בפועל ברף **הבינוני** של המתחם שהוצג ושלא יפחת מ-16 חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגישה כי עתירתה לעונש הביאה בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם בחקירה והודאתו שחסכה זמן שיפוטי. כמו כן, עתרה להשתתף מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן בהתחשב בעוגמת הנפש שנגרמה לו ובסכום הכסף שנגנב.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד **רובי גלבע**, הגיש כראיות לעונש את נ/1 - מזכר מיום 15.12.2019 אודות קיומו של דו"ח תובנות מתכלל של השתלשלות האירוע וצוויו מחת"ק שהוצאו בעניינם של השניים האחרים, אור סולימן ועומרי מריסאנו, שטרם אותרו וניסיונות לאתר אותם ; נ/2 - דו"ח פעולה של השוטר יורם עמר בו הוא מספר דבר הפעילות לאיתור החשוד עומרי מריסאנו . את עיקר טיעונו נעץ באבחנה המתחייבת בין חלקו של הנאשם ביחס לשני הנאשמים האחרים בפרשה שנגדם הוגש כתב אישום בנפרד. בהקשר זה פרט בעובדה כי הנאשם עובד כנהג מונית מזה 9 שנים ולכך שהנאשמים האחרים, שאחד מהם אחיינה של אשתו, למעשה שכרו שירותיו להסיעם לעיר ערד, ורק במהלך הנסיעה התוודע הנאשם לתוכנית הפלילית שלהם. מכאן כי הקשר שקשר עם האחרים נוצר במהלך הנסיעה כשקודם לכן האחרים הגו ותכננו את התכנית העבריינית מבלי כל מעורבות של הנאשם, קרי הנאשם לא היה חלק מהתכנון המקדים. לשיטתו, מדובר במי שחלקו בפועל מתמצא בסיוע לאחרים ובוודאי שאין חלקו כחלקם כמבצעים עיקריים כפי טענת התביעה. בהקשר זה עוד הוסיף כי חלקו היחסי הקטן של הנאשם, סך 10,000 ₪ לעומת 55,000 ₪ ששלשל כל אחד מהאחרים לכיסו, משקף במובהק את העדר חלקו בתכנון וארגון התכנית העבריינית וחלקו השולי בביצועה, כבין היתר יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם הסיע את האחרים בכלי רכב המשמש לעבודתו ונדרש לשהות זמן ממושך בעיר ערד.

בטיעונו לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנה לנ/1 ונ/2 מהם עולה כי הנאשמים האחרים, היו בבריחה והתחמקו מחקירה במשטרה משך חצי שנה, וכי בניגוד אליהם, הנאשם שיתף פעולה כבר בחקירה הראשונה במשטרה, נטל אחריות על מעשיו, הודה בחלקו תוך ששחזר את האירוע בצורה מדויקת תוך שמסר את פרטיהם של האחרים וכשגרסתו מהווה את התשתית הראייתית העיקרית לחלקם כמפורט בכתבי האישום שהוגשו נגדם.

הסנגור טען כי תסקיר שירות המבחן רחוק מלשקף את העובדות והראיות בתיק ובכלל התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם לא נטל אחריות מלאה אינה נכונה ויסודה כנראה בעובדה שהנאשם אינו וורבלי ולא ידע להעביר נכונה את עובדת חלקו היחסי בביצוע העבירות שאף משתקף מעובדות כתב האישום.

מתחם העונש ההולם טען הסנגור צריך שייקבע בהתאם לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות ובדומה למקרים בפסיקה הדומים פחות או יותר לנסיבות כאן. לטענתו במקרים דומים נמצא מתחמי הענישה הנעים בין **6 - 14 חודשי מאסר**, הנמוכים באופן משמעותי מעתירת התביעה אשר ראתה לנכון לייחס לו את שלא ביצע ואת שלא היה שותף לתכנונו.

בתימוכין לאמור, הגיש אסופת פסיקה. לדידו, מתחם העונש לו עתרה התביעה בנסיבות ביצוע העבירות, חלקו של הנאשם בביצוען לרבות המקרים אליהם הפנתה בטיעוניה למתחם והעונש אינם ראויים ואף פוגעים באינטרס הציבורי בהינתן שהעונש שהינה עותרת להשית על הנאשם שהודה ושיתף פעולה חמור אף יותר מהעונש שנגזר על סולימן שהיה אחד מהמבצעים העיקריים ונמלט מהמשטרה במשך חצי שנה והוצא נגדו צו מעצר בהעדר.

עונשו של הנאשם בתוך המתחם ההולם את חלקו סבר הסנגור כי צריך ויקבע ברף **התחתון** של המתחם האמור ועתר להימנע ממאסר בפועל. בהקשר זה הפנה לעברו הפלילי שבניגוד לרושם שבקשה התביעה ליצור, אינו מכביד ואינו חמור ומה גם שרובו התיישן זה מכבר. הסנגור ביקש להביא בחשבון את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, נכותה של זוגתו ובנו לרבות מצבו הכלכלי שהוסיף להיות קשה בשנה האחרונה נוכח התפרצות מגפת הקורונה. הפנה לתקופת מעצרו בתנאים מגבילים ללא כל הפרה, חרף הקשיים הכרוכים בטיפול בבנו הנכה.

הסנגור הדגיש בעובדה כי הנאשם לא היה המבצע העיקרי של העבירות, לא ידע על התוכנית העבריינית, לא פרץ לבית ולא גנב את הכספים, אלא כי חלקו התמצה בהסעת האחרים למקום ההתפרצות, כשלצד זאת שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה וסייע בידה להביאם לדין תוך שש חזר את האירוע ומסר את פרטיהם.

הנאשם בדבריו בבכי חזר והודה והביע חרטה על מעשיו וביקש שלא להחמיר עמו בעיקר נוכח נזקקותם של בני משפחתו.

דין

5. בקביעת מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם אתחשב **בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.**

התפרצות לבית מגורים אינה עבירת רכוש גרידא, שכן זו מקפלת בתוכה מגוון נזקים ופגיעות ישירות ופוטנציאליות בקורבנות העבירה. **בעבירות של התפרצות ו/או כניסה לבית מגורים וגניבה מתוכו**, נפגעים הערכים שנועדו להגן על קניינו של אדם, תחושת הביטחון, הפרטיות, שגרת חייו ושלווה הנפשית. בכל עבירות רכוש מתקיימת פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור הרחב, לרבות נזקים כלכליים ישירים ונזקים כלכליים עקיפים. בהקשר זה, ראוי לציין את נפישותן של עבירות הרכוש לצד הקושי בלכידת העבריינים, אי לכך חזרו בתי המשפט והדגישו את הצורך בענישה מחמירה בעבירות ההתפרצות לבית מגורים, כך למשל ציין בית המשפט ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם

במאגרים) כי עבירות רכוש הפכו "למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחזות ביטחונם..."

עוד ראו ברע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל אליו הפנתה התביעה, שם ציין בית המשפט:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

ברע"פ 3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל בית המשפט חזר וציין בהקשר זה:

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או ניסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, יגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

ובע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה נמצא התייחסות של בית המשפט להשלכות הרגשיות והנפשיות על אדם שביתו נפרץ:

"... פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה, הנה כי כן, אין מדובר בעבירות רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוה ביותר. ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחזות חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאות את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקר חדירה לתוך התא האישי - משפחת השמור ביותר של האדם".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים

6. לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן שותפים שלושה. הנאשם ועוד שניים אחרים נגדם הוגש כתב אישום בנפרד, בשלב מאוחר יותר, בין היתר, נוכח שמשך מספר חודשים הצליחו להימלט והיו בבריחה חרף אמצעים שעשתה המשטרה באיתורם.

לא יכול להיות חולק כי ההתפרצות ליחידת הדיור של המתלון בעיר ערד נועדה במיוחד לגניבת הכספים שהונחו במזוודה שהייתה מונחת על הארון בחדר השינה שלו, כי תוכננה מראש ועל בסיס מידע קודם. כלל המעורבים במעשי העבירות הם תושבי מרכז הארץ שהגיעו מערים שמרכז הארץ, ראשון לציון וחולון עד לערד שבנגב בכוונת מכוון לאחר תכנון שכאמור התבסס על מידע קודם אודות המתלון (עיר, כתובת מגורים וכספים רבים אותם הוא מחזיק ביחידת הדיור בה התגורר).

אין חולק בדבר הקשר שקשרו הנאשם והאחרים להתפרץ ליחידת המגורים של המתלון כמיוחס לו בכתב האישום, אלא

שגם אין חולק כי אותו קשר שקשר הנאשם עם האחרים היה בשלב נסיעתם של השלושה ברכבו של הנאשם- מונית - לאחר שהתבקש על ידי אחיינו שהוא אחד מהנאשמים להסיעו יחד עם האחר לעיר ערד. (הדברים עלו בטיעוני ההגנה לעונש וגם במהלך הדיונים השונים שהתקיימו בעניינו של הנאשם לרבות אצל שירות המבחן כאשר בשום שלב התביעה לא סתרה או התנגדה להם). הדברים האמורים מתכתבים היטב עם עובדות כתב האישום המלמדות על חלקו בפועל של כל אחד מהשותפים ביחס לביצוע בפועל של ההתפרצות ליחידת המגורים, הגניבה מתוכה וחלוקת השלל בין השותפים, הנאשם והאחרים.

הנאשם לא החזיק ברשותו כל מידע בקשר עם המתלון ולמעשה לא היה שותף לתכנון וההתארגנות שקדמו לשלב הסעתו ונסיעתו עם האחרים לעיר ערד. עם זאת, בהמשך ובשלב הנסיעה לעיר ערד, הנאשם בחר מרצונו וככל הנראה נוכח אופיו הנגרר, להצטרף לתכנית העבריינית ונטל בה חלק.

המדובר בתכנית עבריינית מוקפדת שתוכננה מראש על בסיס מידע קודם אודות המתלון וכספים שהוא מחזיק ברשותו, כזו שכללה נסיעה ארוכה ממרכז הארץ לדרומה, תצפית על יחידת המגורים של המתלון, התקשרויות טלפוניות על ידי האחרים לגרושתו של המתלון ואחר כך למתלון כדי לוודא כי האחרון לא נוכח ביחידת המגורים ועל מנת להקל במשימתם הנבזית.

נסיבות ביצוע העבירות כאמור לצד הסכום הגבוה שנגנב, ₪ 120,000 מוסיפים ממד נוסף של חומרה על מעשי העבירה ובכלל זאת על חלקו של הנאשם בביצועם.

הפעולות שביצעו האחרים על מנת לוודא העדר נוכחותו של המתלון ביחידת הדיור עת הם מתפרצים לתוכה, נועדו בעיקר להקל על מלאכת ההתפרצות וגניבת הכספים לשמם הגיעו, אם כי בכך היה כדי להפחית משמעותית מהסיכון הגלום עבירת ההתפרצות לבית מגורים שמא מפגש בין המתלון לבינם יתפתח לכדי אירוע אלים ומסכן חיים.

מעבר לנזק הממוני המשמעותי שנגרם למתלון יש להביא בחשבון את הפגיעה בביטחון האישי של המתלון לרבות עוגמת הנפש והחרדה שלבטח אחזו בו עת גילה אודות מעשי ההתפרצות והסגת הגבול לתוך מקום מגוריו וגניבת כספו כאמור.

לצד כלל הדברים האמורים, יש לתת את הדעת ומשקל לחלקו של הנאשם בכלל האירוע. כאמור הנאשם הצטרף לקשר בשלב מאוחר יותר ולאחר התכנון המקדים של האחרים את התכנית העבריינית לפרוץ ליחידת המגורים של המתלון. הנאשם לא היה אבי התכנית, לא הגה ולא יזם אותה.

עובדות כתב האישום מלמדות כי חלקו בביצוע בפועל של עבירת ההתפרצות וגניבת הכספים מתמצא בהמתנה ברכב להתריע במקרה של הגעת המתלון או אחרים ליחידת המגורים. הנאשם לא נטל חלק פעיל בהתפרצות וגניבת הכספים.

חלקו של הנאשם בשלל הגניבה משקף במובהק בחלקו בכלל האירוע המתואר בכתב האישום לרבות בטענתו (לאורך כל הדרך ושלא נסתרה) כי לא נטל כל חלק ולא היה שותף לתכנון המוקדם של האחרים את התכנית העבריינית.

בניגוד לשניים האחרים אשר כל אחד מהם נטל 55,000 ₪ משלל הגניבה, הנאשם קיבל מהאחרים עבור חלקו שגם כלל הסעתם ממרכז הארץ לערד וחזרה במונית, סכום של 10,000 ₪ בלבד.

חלקו של הנאשם בכלל האירוע שהינו חמור בנסיבות ביצועו בעיקר כלל את הסעת האחרים למקום האירוע והמתנה ברכב כתצפיתן ושומר בעת שהאחרים ביצעו את ההתפרצות והגניבה. חלקו של הנאשם במעשי העבירות - אינו גבוה והגם שעבירות ההתפרצות בוצעו בצוותא אין לראות בו מבצע עיקרי כפי שבקשה לעשות התביעה. הנאשם אינו המבצע העיקרי וברי כי גם בלעדיו היו האחרים מוציאים את התכנית העבריינית אל הפועל.

בבחינת הפגיעה בערכים המוגנים אביא בחשבון לא רק את חלקו של הנאשם באירוע בנסיבות ביצועו, אלא גם את העובדה כי הנאשם במקרה שלפני, הוא זה שהביא להפללת האחרים וסייע בידי המשטרה להגיע לחקר האמת ביעילות מהירות לרבות הבאת המבצעים העיקריים לדין והענשתם.

נגזרת נוספת של שיתוף הפעולה של הנאשם עם המשטרה היא בעובדה כי אחד מהאחרים, אור סולימאן, כבר נדון וכעולה מפרוטוקול הדיון וגזר הדין מיום 30.9.20 נמצא כי בין רכבי העונש שנגזר עליו בהסכמה נמצא פיצוי בסך 55,000 ₪ למתלונן. לסכום הפיצוי הנ"ל המשקף את חלקו בשלל הגניבה לבטח יצטרף הסכום שיושת על הנאשם האחר שעניינו טרם הסתיים נכון למועד טיעוני הצדדים לעונש בתיק זה.

במילים אחרות, נאמר כי בשיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם רשויות החוק הוא סייע למזעור נזקו הכלכלי - כספי של המתלונן ולא רק אלא להשבת הביטחון האישי בידעתו כי העבריינים באו על עונשם.

מכלל הדברים האמורים, בהתאם לחלקו של הנאשם ולעובדה כי בשיתוף הפעולה שלו עם המשטרה שהביא **ללכידת המבצעים העיקריים והענשתם** ניתן לומר כי מידת פגיעתו בערכים המוגנים אינה בעצמה גבוהה.

מדיניות ענישה בעבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בשנים האחרונות בעבירות התפרצות לדירת מגורים, קשירת קשר וגניבה מעלה מנעד ומשתנה בהתאם לנסיבות המקרה.

לרוב נמצא את מתחם הענישה בעבירות כגון דא נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, מתחם ענישה שאושר לא אחת על ידי בתי המשפט המחוזיים והעליון, ראו למשל דברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג 27076-08-15, ראובן נ' **מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] "**אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית, ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו (12-24 חודשים - י.ע.) סביר ומקובל, אף על ההגנה, הינו מופרז ובלתי מידתי בענייננו**". כן ראו בעפ"ג 49066-05-15 **בלעום ואח' נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] שם ציין בית המשפט המחוזי חיפה כי בעבירות של התפרצות לבית מגורים: "**מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 30 - 10 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון**". ועוד ראו בעפ"ג 56652-11-12 **פפלו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); בעפ"ג 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); בת"פ 49787-02-13 **מדינת ישראל נ' לוי ביטון** (פורסם במאגרים)

עם זאת, בעיון במקרים אליהם הפנה הסנגור ועוד אחרים מעלה קיומו של מנעד שהרף התחתון שבו נמוך יותר ועד 24 חודשים ואף יותר, הכל כאמור תלוי נסיבות. כך למשל: ברע"פ 6210/18 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (03.09.18),

נדרש בית המשפט העליון לבקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הוביל את הנאשמים למקום, המתין להם ברכב ומילט אותם עם הרכוש הגנוב. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **10-24 חודשי מאסר** וגזר על נאשם 1 בעל עבר פלילי **14 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית. יודגש כי בענינים של נאשמים 2-3 שהורשעו בעבירות דומות, שיתפו פעולה והראו נכונות לשיקום גזר בית המשפט **6 חודשי עבודות שירות** לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי והעליון דחו ערעור ובקשת ערעור שהגישה ההגנה.

ברע"פ 3250/16 **שימחאייב נ' מדינת ישראל** (20.04.16), אליו הפנה ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבת רכוש יקר ערך הכולל מחשבים נישאים ותכשיטים רבים. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, שעבר הליך שיקום עם נסיבות אישיות קשות **6 חודשי עבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

בת"פ (קריית גת) 39799-04-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.06.20), הנאשם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך שהתפרץ לדירת אחותו בשתי הזדמנויות וגנב מארנקה 4,100 ₪. בית המשפט קבע את מתחם עונש בין **8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 22 חודשי מאסר בפועל**. חרף תסקיר שלילי, עבר פלילי שהתיישן והעדר הליך שיקומי, לאחר שהביא בחשבון יציבות תעסוקתית, הודאתו בביצוע העבירות וגילו של הנאשם, גזר עליו **8 חודשי עבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

בת"פ (רחובות) 10477-07-17 **מדינת ישראל נ' אבו עישה ואח'** (21.01.2019), נאשם 2 הורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע להתפרצות למגורים. נאשם 2 יחד עם יתר הנאשמים היו במעקב טלפוני אחר קשישה סיעודית, כשנאשם 2 תצפת ואבטח את מעשיו של נאשם 1. הנאשמים לא הספיקו לבצע את זממם שכן נתפסו על ידי המשטרה. בית המשפט קבע כי את מתחם העונש בין **מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי שעבר הליך שיקומי **4 חודשי עבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

בת"פ (ב"ש) 17-03-49063 **מדינת ישראל נ' סעיד אלצאנע** (30.11.17), הנאשם הורשע בעבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה, בנסיבות לפיהן טיפס על גדר הבית, נכנס לחצר ומשם התפרץ לבית וגנב רכוש בסך 7,000 ₪. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין **9-20 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (ב"ש) 15-04-24914 **מדינת ישראל נ' אמיר חיים** (24.5.16), נאשם 2 הורשע בעבירות קשירת קשר, התפרצות לבית, גניבה וסיוע להסגת גבול. יחד עם יתר הנאשמים בדקו טלפונית שהדירה "ריקה", פרצו ללא תחום וגנבו רכוש רב (טלפונים ניידים, דרכונים, מכשיר אייפד, משקפי שמש, שעונים, תכשיטי זהב ותמונות). חלקו של הנאשם באירוע הראשון היה הסעת שני הנאשמים האחרים, ובאירוע השני חלקו היה בתצפית ושמירה בזמן שיתר הנאשמים התפרצו וגנבו מתוך הבית. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין **13-26 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על נאשם 2 בעל עבר פלילי שהתיישן ומשיקולי שיקום, **5 חודשי עבודות שירות**.

8. סקירת הפסיקה מלמדת כי מתחמי הענישה בעבירות אלו כמו כלל העבירות בקודקס הפלילי הם תלוי נסיבות ומשתנים בהתאם לחומרת נסיבות ביצוע העבירות. בכלל זה, בתי המשפט נותנים דעתם לא רק לשווי הרכוש שנגנב, לנזק שנגרם, לסיכון שיצר הנאשם או לנזק הפוטנציאלי, אופי ההתפרצות לבית המגורים (למשל, שימוש בכלים מיוחדים, שעת ההתפרצות) והאם בוצעה בצוותא לאחר תכנון והתארגנות מוקדמים - אלא ובעיקר לחלקו של הנאשם

בביצוע העבירות.

בכל מקרה, יש לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל** (25.06.2013) ובשים לב כי גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)).

מכלל הדברים האמורים, ולאחר שנתתי דעתי לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות ונסיבות ביצוען, לשיתוף הפעולה אשר סייע ללכידת המבצעים העיקריים והענשתם, מידת פגיעתו בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, סבורתני כי מתחם העונש ההולם לכלל מעשיו ראוי כי ינוע בין 9-24 חודשי מאסר.

עונשו של הנאשם

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם שקבעתי, אתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה בה הן מתקיימות.

הנאשם שנותן את הדין כיום בן 58 אב לארבעה, בעל עבר פלילי הכולל 5 הרשעות מתוכן 3 עבירות התיישנו זה מזמן. הרשעתו האחרונה משנת 2017 בעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, והרשעה נוספת משנת 2013 בעבירת איומים ותקיפה סתם. עיון ברישום הפלילי מלמד כי בין השנים 1997-2013 הנאשם לא היה מעורב בפליליים, **הנאשם נעדר עבירות רכוש** ולמעשה עברו הפלילי הן בהיבט של מספר העבירות ומהותן, אינו מכביד ככל וכלל, ועוד נוסף כי מאז ביצוע העבירה הנוכחית לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

ייתן משקל להודאתו כבר בחקירה הראשונה במשטרה, לשיתוף פעולה מלא עם המשטרה והתביעה אשר הביא בסופו של דבר לתפיסתם של מבצעי העבירות העיקריים אשר נמלטו מהמשטרה והדין משך חודשים רבים.

בהקשר הזה, נחזור לציין כי בעוד שהשניים האחרים נמלטו מהמשטרה והיו בבריחה משך חודשים רבים, הנאשם שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. על ההשלכות של שיתוף הפעולה של הנאשם עם המשטרה פרטנו לעיל ורק נחזור להדגיש כי בהודאתו שחזר הנאשם את האירוע, סייע לחקירה מדויקת מהירה ויעילה של האירוע. הנאשם הוא זה הוביל את המשטרה לזירת האירוע, תיאר השתלשלותו ועוד הוסיף ומסר את שמות הנאשמים האחרים, בניהם נמצא אחיינו, לרבות דרכי התקשרות עמם.

בהודאת הנאשם נמצא שני היבטים. האחד בדמות לקיחת אחריות והשני הוא בחיסכון זמן ציבורי משמעותי. מעבר לפענוח מהיר ויעיל של האירוע, יש להתחשב בפרק הזמן שהיה נדרש לבירור מלוא העובדות בתיק זה, ולפרק הזמן שהיה נדרש עד לקו הסיום. על פי רוב, הסדרי טיעון גם כשאנשים הסדרים סגורים, מובילים לסיום מלא וסופי של ההליכים בערכאה הדיונית. ובמקרה לפני, לא יכול להיות חולק בדבר החיסכון הציבורי המשמעותי מזמנה של התביעה, גורמי החקירה השונים שעדותם הייתה נדרשת, זמנם של עובדי בית המשפט, ההגנה, וגורמים נוספים הנוגעים בתיק.

כאן המקום להוסיף כי התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו אינה מתיישבת עם התרשמות בית המשפט מהודאת הנאשם בפניו שהייתה כנה ומעומק ליבו, לרבות החרטה הכנה שלוותה בבכי לאורך כל מהלך הדיון המקדמי בגדרו הושג הסדר הטיעון ואם לא די בכך בעיקר עם העובדה כי הנאשם הוא זה שהביא ללכידתם של האחרים, המבצעים העיקריים, בניהם אחיינה של אשתו. העובדה כי הנאשם לא נטל חלק בתכנון המקדמי אינה שנויה במחלוקת ואין זה מפתיע כי הנאשם ביקש לשתף את שירות המבחן בעניין זה כפי שעשה בחקירתו במשטרה ובבית המשפט. המדובר בנאשם שאינו וורבלי ושאינו משפטן שכאמור ביקש להביא את ההשתלשלות האמיתית הקשורה במעורבותו באירוע ואשר אינה מפורטת בכתב האישום שכידוע כמו מרבית כתבי האישום מתאפיינים בניסוח תמציתי ולקוני של העובדות. במילים אחרות, בתיאור הנאשם את האירוע בפני שירות המבחן אין כדי סילוף או עמעום העובדות.

המדובר בנאשם שלקח אחריות מלאה על מעשיו והיה מוכן להתמודד עם השלכותיהם לרבות אלה מול בני משפחתו נוכח הפללתו את אחיינה של אשתו. אחריות הנאשם על מעשיו ורצינותו מתבטאת גם בהתנהלותו בהליך המעצר, עת שוחרר למעצר בית אצל בנו, אז וכשהתברר כי בנו לא יכול לפקח עליו, עדכן מידית את בית המשפט והמשטרה תוך שנטל סיכון כי יהיה עליו לחזור למעצר בהעדר חלופת מעצר.

בכל מקרה, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה [רע"פ 6934/19 ג'יהאד סאלם נ' מדינת ישראל (03.11.2019); רע"פ 2554/20 סמיר עביד נ' מדינת ישראל (27.04.2020)].

אשר לנסיבות חייו של הנאשם אלה נלמד כי מורכבות הן. הנאשם אב לארבעה ילדים, עובד מזה 9 שנים כנהג מונית כשקודם עבד כנהג משאית. ילדיו כולם בגרו אולם נטל הטיפול על חלק מהן לא ירד מכתפי הנאשם. לפחות אחד מהם משולב החינוך המיוחד וסובל מבעיות רפואיות שונות ובעיות חברתיות. בנוסף, בתו, אם חד הורית שהייתה משולבת בצעירותה במועדונית לנערות במצוקה וסובלת אף היא מקשיים חברתיים, וכך גם אשתו סובלת גם היא מבעיות רפואיות כמו סכרת, וכולם מוכרים לגורמי הרווחה על רקע קשיים כלכליים וקשיים תפקודיים ונתמכים מקצבאות מהביטוח הלאומי.

הרי שהנטל הכלכלי מוטל על כתפיו בהיותו המפרנס היחיד בבית. לאור האמור, אין ספק שעונש של מאסר בפועל יביא לפגיעה כלכלית משמעותית במשפחתו של הנאשם שתלויה בו, בייחוד נוכח דברי ב"כ הנאשם שמצבו הכלכלי התדרדר נוכח משבר הקורונה.

בעניינו, יש לזכור כי מדובר בנאשם הנושק לגיל 60, שומר על יציבות תעסוקתית, בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות, נעדר עבר פלילי בתחום הרכוש אשר חלקו באירוע לא היה עיקרי ובהחלט לא דומיננטי. מדובר במי שכאמור שיתף פעולה וסייע רבות לפענוח האירוע ולכידת יתר הנאשמים לדין ופיצוי המתלונן. אשר על כן, תמוהה בעיני עתירת התובעת לגזור עונשו לכל הפחות ל-16 חודשים ועוד יותר בהינתן כי נתנה הסכמת התביעה לעונשו של אור סולימאן שהועמד על 13 חודשי מאסר בפועל.

בהקשר זה אוסיף כי אין זה המקרה עליו יש לומר כי מדובר בהסדר טיעון סגור ושיקולי התביעה נעלמים, אלא שבשיקולי התביעה לעונשו של אור סולימאן הובאו בחשבון הודאתו, עברו הפלילי לפיו נמצא כי הרשעתו האחרונה

משנת 2011, סכום הפיצוי, 55,000 ₪ למתלונן ותקופת הקורונה (ראה עמ' 16 לפרוטוקול הדיון). כאן המקום לציין כל טענה לקשיים ראיתיים אין לה מקום ואף אינה ראויה באין חולק כי הנאשם כאן מפליל בהודאתו ועדותו במשטרה את הנאשמים האחרים.

לאור התרשמותי מהרתעתו המשמעותית של הנאשם לצד שיתוף הפעולה עם רשויות החוק, סבורתני כי הסיכון להישנות העבירות הינו נמוך וכי עונש מאסר בפועל לא יהיה מדתי בנסיבות המקרה שלפני וכל שיהיה בו הוא פגיעה משמעותית בנאשם וביתר שאת בבני משפחתו הזקוקים לו.

שיקולי הרתעת הרבים קיבלו ביטוי ממשי בעונשו של אור סולימאן שהינו אחד מהמבצעים העיקריים, ובדומה בעונשו של האחר. באשר לנאשם סבורתני כי מתן משקל משמעותי לשיתוף שלו הפעולה עם המשטרה ורשויות החוק יעודד שיתופי פעולה מצד נאשמים אחרים עם המשטרה ובכך יתרם האינטרס הציבורי.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים מצאתי כי באיזון הראוי בין שיקולי הענישה השונים ובמצבור הנסיבות שבמקרה לפני, במיוחד בהודאת הנאשם ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה; יציבותו התעסוקתית; נסיבות חייו המורכבות ובכלל זה עברו הפלילי הלא מכביד; גילו וחלקו ביחס לנאשמים האחרים - סבורתני כי נכון להשית עליו עונש ברף התחתון של המתחם שקבעתי לריצוי בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות שמצאה אותו כשיר ומתאים לבצען.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במשך 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, במכללת אברוצקי בראשון לציון. הנאשם הזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה, וכל חריגה מתנאים אלו, יהיה בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

הנאשם יתייצב ביום **25.08.2021** בשעה 08:00 לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי שלוחת מרכז-רמלה.

ב. 9 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ לע"ת 2 על פי כתב האישום המתוקן. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.21 ובכל 10 לחודש שלאחריו. פיגור באחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מידי ויתוספו הפרשי הצדה וריבית כחוק.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 10.8.21 ובכל 10 לחודש שלאחריו. פיגור באחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מידי ויתוספו הפרשי הצדה וריבית כחוק.

על הנאשם לדאוג לקבל את שוברי התשלום במזכירות בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, במעמד הצדדים.